

tíðindablaðið

Útgevari: p/f sosialurinn
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan DahlBlaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen og Jóhann Mortensen
Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinn

Argjavegur 26
Postmaga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Raktu beint og meint

ELIF SAMUELSEN reagerar. Hann ikki bert reagerar — hann er í luftini yvir eina oddagrein, vit høvdu herfyri um løgna vitjan Haarders og tær figgjarligu avleiðingarnar av yvirtøkupolitikki landsstýrisins.

AT VIT HAVA RAKT beint, er øll grein Eilíf eitt fullgott prógv um, tí sjáldan hevur hann verið so illur sum í sínum omanfyrenevnda aftursvari.

TAÐ, SUM HANN roynir at føra fram sum verju fyri tann harðrenda og stokkconservativa útbúgvingarpolitikkinn hjá Haarder, skulu vit lata liggja í hesum umfari, men vit venda aftur til hetta seinni.

HELDUR FARA VIT at vísa á, at undanfarslan fyri yvirtøkunum heldur ikki, og tað gongur eisini týðuliga fram av greinini.

VERULEIKIN ER nevnliga tann, at henda samgongan hevur góðtikið ein niðurskurð í statsins parti av havnaútreiðslunum úr 25% niður í 10%. Hetta stendur svart upp á hvítt í teimum fylgiskjølum, sum liggja við galdandi figgjarlóg.

oddagrein

PÁLL VANG, landsstýrismaður, upplýsti undir figgjarlógargirðini, at her var talan um eina yvirtøku uppá 18 til 20 milliónir árliga. Eilíf Samuelson var sjálvur til staðar í tingsalinum, og tað kvøtti ikki úr honum — sjálvandi ikki, tí hann visti, sum var, at hetta var sannleikin og einki uttan sannleikin.

AT HENDA YVIRTØKA, sum kostar okkum 20 milliónir í hesum figgjarári, so er eitt úrslit av, at hann og hansara lögmaður ikki duga at samráðast við danir, er ein onnur søga og bert eitt av mongum dømunum um, hvussu lítið hald var aftan fyri alt teirra reyp og breggj áðrenn valið.

VIÐVÍKJANDI skúlabýggingunum so stendur fast, at Eilíf Samuelson fleiri ferðir í tinginum hevur upplýst, at vit skulu byggja fyri 80 milliónir í vinnuskúlum.

SAMSTUNDIS stendur tað rimmarfast, at Haarder á síni Føroyaferð upplýsti, at staturin bert vildi gjalda 15 av hesum milliónum.

HETTA REINGIST ikki av illsinnsgræinum í Dimmalætting, so kann Eilíf Samuelson kalla tað, hvat hann vil.

Friðarfólk skifta orð

Sigur tú teg vera friðarfólk, verður tú beinan vegin kravdur til svars fyri sovjet-russiskan uttanríkispolitikk. So stendur tú har.

Kríggi er váðaverk. Maktjavnin verður altið fluttur. Tvey stórveldi komu burtur úr seinasta heimsbardaga. USA og — imóti øllum vönum — Sovjetsamveldið.

Tíðin hevur ikki verið friðarlig síðan henda bardag. Hjalond og til-afturskomin lond royna at bróta seg úr fjøtrum og avloðaðum stýrslagi. Annað stórveldið roynir at styðja her og har, eftir førimuni, hetta frælsisstríð, meðan hitt roynir at koma tað. Mær nýtist ikki at nevna, hvørt ger hvat. Hvønn veg eins samhugi vendur, velst um eins lyndi.

Eitt av hesum londum er

Afghanistan. Tað liggur langt av leið, og ilt er hjá okkum at siga rætt, hvat hendir har. Vit hoyra ræðuligar søgur, sum flóttafólk skal hava borið, sum eru flýdd inn í Pakistan ella frá álitandi keldum. Nógv verður seinni avsannað — tó ongantið í føroyskum fjølmiðlum, so vit mugu bara ansa eftir, hvaðan tíðindini koma, og so síla sjálvi. Í hvussu er, har heldur eitt drøgt stríð á.

Tá Indira Gandhi, forsætismálaráðharri í India, herfyri var í Keypmannahavn, hevði hon ein blaðmannafund, har hon greiddi frá viðurskiptunum og flokjunum í landi sínum. Ein andbráður blaðmaður stingur knappliga nösina fram: »Og Afghanistan?« Henda tignarliga og vituga kvinnan svaraði stutt:

»Tað bað um hjálpa«.

Skalt tú ganga friðargongu, má tað verða á støðum, har tú kanst vænta, at krøv tiri verða borin til rætta avvarandi. Við sendistovur ella herstöðir ella herskip. Vit fylkjast í Mjorkadali, har fremmandir hermenn óhódnir hava grívið seg niður.

Ein, sum sigur seg vera friðarelskandi, skjýtur upp í Sosialinum leygarbardag, at gingið verður út á bryggjuna, tá sovjetisk fætur eru inni. At fara at ganga kravgongu til russisk fiskiskip, sum liggja við bryggju, man tiskil verða til fánýtis. Russiskir fiskimenn munnu neyvan vita meira um heimspolitikk, enn summir løgtingsmenn.

Janus Kamban

Tað síðsta hálmstráið

Í grein í Dimmalætting fyri stutum ger Pauli Ellefsen við merkingar til tað, ið Atli Dam hevði at bera fram um ta vanaliga handalag, sitandi samgonga hevði havt og sum hevði ført við sær, at uttanlandsskuldin var vorðin trífaldað. Pauli heldur, at hetta er síðsta hálmstráið av andstöðupolitikki og sigur viðari, so lógið tað ljóðar, at hann hevur saknað veruligan andstöðupolitikk.

Óivað samanlíknar Pauli egnu andstöðutið sína við hesi árin, hann sjálvur hevur sitið sum samgonguleiðari, men »gloymir«, at samanlíknargrundarlagið er ikki til staðar.

Sjálvandi er eingin samgonga lýtaley, og tað mundi undanfarna nokk heldur ikki vera. Men tað, ið eyðkendi ta samgonguna var, at roynt var at

reka miðvísan politikk, sum var merktur av hegri og dirvi, merktur av ábyrgd. Av hesum sama var lagligt hjá ábyrgdarleysum persónum í andstöðuni at pilka ymiskt burtúrur og at mála ta svørtu skrivtina á vegginn. Og tá ferari fólkaflöksins sá, at afturhaldsstriðið gav politiskan vinning, legði hann í vaðið.

Úrslitið av hesum gjørdist, at tað ikki longur bar til at føra ein miðvísan politikk. Givin lyfti frá fólkaflökkunum blivu brotin, og ábyrgdarfólk tóku avleiðingarnar av hesum og slitu samgonguna. Hvát var annað at gera? — her sást jú týðiliga, at ábyrgdarleysur persónur innan samgonguna hevði sett sær fyri at reka andstöðupolitikk móti flokkunum, hann samstarvaði við.

Júst hetta hevur verið

eyðkenni fyri sitandi samgongu. Í tíð og ótíð hava teir triggir: sambandsflokkin, fólkaflökkurin og sjálvstýrisflokkin liggja í andstöðu, hvør móti øðrum. Eitt hava teir tó verið samdir um, og tað hevur verið at jarðleggja tey mangan fráluku uppskot, ið lögð hava verið fram á tingborð av javnadarflokkinum og tjóðveldisflokkinum, landi og fólk til frama.

Var Pauli eitt sindur at sær komin og hevði kent ábyrgd sína sum samgonguleiðari, hevði hann fyri langari tíð síðan tikið avleiðingarnar av tí óskili, ið hevur valdað innan hesa samgongu: Nevniliga, at slitið samgonguna og farið har, hann hoyrir heima. Í andstöðu í orðsins sanna tyðningi.

Sol.

Útstykkingar, býarplanur o.a.

Í Sosialinum nr. 78, 7. 7. 84, er samrøða við Gunnar Hoydal, býararkitekt, um gongdina í byggingini í Havn hesi seinastu 12 árin.

Vit sum eru borgarar her í Havnini siggja týðiliga ta stóru framgongd, sum er hend hesi árin. Býurin er friðkaður sum ongantið fyrr, nýggjar útstykkingar, nýggjar vegir og mangt annað.

Eitt, sum eg beit merki í samrøðuni, var, at

Gunnar Hoydal altið hevði vart Handilsmiðstöðina (SMS), við tí baktanka at hetta fór at hjálpa miðbýnum, og eg minnst eisini neyðarrøpin frá fólk í miðbýnum ta fyrstu tíðina eftir at Miðstöðin var bygd. Nú sæst úrslitið, og eg gevi Gunnari fullan rætt. Vit hava fingið ein væl skipaðan miðbý, flisalagdur næstan frá A til Z. MEN nú er bert upp til eigararnar av (handils)húsunum

har at fáa tey at standa í mát við frálíka umhvørvið.

Eg haldi, at Gunnar Hoydal og býráðið annars eigur rós uppiborið fyri fálíkt arbeiði.

Sjálvandi er altið okkurt, ið kundi verið gjørt bettur, men sum orðatakið sigur: Um tú ikki gert mistøk, gert tú ov lítið!

Gunnar nevnið sjálvur tekjurnar á Kommansmýru, byggingina av Eysturskúlanum í staðin fyri fleiri minni skúlum í íbúðarøkjunum.

Gunnar gloymir ein »generalbrólara«, og tað er ferðslan í samband við útstykkjingina á Flat, og

Ja! Eg tekni meg sum haldara av
Tíðindablaðnum SOSIALINUM.

Halдарagjalðið er kr. 115,—

Halдарar uttanands:

Øll tryk bløðini um vikuna: 125,—
Bert leygardagsblaðið: 44,—

Navn:

Bústaður:

Kannað posthúsinum

Ópostað
SOSIALURIN
rindar
postgjaldið

19

sosialurinn

Box 76
3800 Tórshavn